

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **Z. S.**

skazanego z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 29 listopada 2022 r. sygn. akt II AKa 279/22,

utrzymującego w mocy Sądu Okręgowego w Łodzi

z 30 maja 2022 r. sygn. akt XVIII K 199/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 29 listopada 2022 r. sygn. akt II AKa 279/22, po rozpoznaniu apelacji obrońcy utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 30 maja 2022 r. sygn. akt XVIII K 199/21, którym to oskarżony Z. S. został uznany winnym popełnienia następujących przestępstw (pkt 1 wyroku):

1. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., za które, na podstawie art. 294 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd ten wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych po 20 złotych każda;
2. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz w brzmieniu przepisów rozdziału VI Kodeksu karnego obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r., za które, na podstawie art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k., Sąd ten wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych po 20 złotych każda;
3. z art. 286 § 1 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd ten, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 30 stawek dziennych po 20 złotych każda;
4. z art. 286 § 1 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd ten wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 20 złotych każda;
5. z art. 286 § 1 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd ten, wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda;
6. z art. 286 § 1 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda;
7. z art. 286 § 1 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd ten wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda;
8. z art. 300 § 2 k.k., za które, na podstawie tego przepisu oraz art. 33 § 2 k.k., Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Ponadto Sąd I instancji, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., w miejsce kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w pkt 1 lit. a-h wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 20 złotych każda (pkt 2 wyroku).

Od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego kasację wywiódł obrońca skazanego, podnosząc w niej zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie obrazę:

- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. (pkt 1 kasacji)
- art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. (pkt 2 - 5 kasacji).

Ponadto obrońca w kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Przy tego rodzaju wniosku jednocześnie należy mieć na względzie zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, o której mowa art. 9 k.k.w. Wobec istnienia powyższej zasady zauważyć zatem należy, iż możliwość przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż: ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22).

W świetle powyższego zauważyć i podkreślić zatem należy, iż następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już z pobieżnej analizy kasacji wynikałaby ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Tymczasem analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia w sprawie ww. oskarżonego – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]